

“मीठे बच्चे – तिमी राजऋषि हो। तिमीले राजाई प्राप्त गर्नको लागि पुरुषार्थ गर्नु छ, साथ-साथै दैवी गुण पनि अवश्य धारण गर्नु छ।”

प्रश्न:- उत्तम पुरुष बन्ने पुरुषार्थ के हो? कुन कुरामा धेरै ध्यान दिनु पर्छ?

उत्तर:- उत्तम पुरुष बन्नको लागि पढाइ देखि कहिल्यै रुष्ट नबन। पढाइ सँग लडाइँ-झगडाको सम्बन्ध छैन। पढ्यौं लेख्यौं भने बन्छौं नवाब...। त्यसैले सधैं आफ्नो उन्नतिको ख्याल रहोस्। चालचलनमाथि धेरै ध्यान दिनु पर्छ। देवता जस्तो बन्न चलन बडो रोयल हुनु पर्छ। अति मीठो बन्न पर्छ। मुखबाट यस्तो बोल निस्कियोस्, जुन सबैलाई मीठो लागोस्। कसैलाई पनि दुःख नहोस्।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरुप्रति बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, अनि सोध्नुहुन्छ– तिमी बुद्धिको ठेगाना कहाँ छ? मानिसको बुद्धि त भट्किइरहन्छ, कहिले कहाँ, कहिले कहाँ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ– तिमी बुद्धि भइकन बन्द भयो। बुद्धिलाई एउटा ठेगाना लगाऊ। बेहदको बाबालाई नै याद गर। यो त रूहानी बच्चाहरुलाई थाहा छ– अहिले सारा दुनियाँ तमोप्रधान छ। आत्माहरु नै सतोप्रधान थिए, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। अहिले तमोप्रधान बनेका छन्, बाबा भन्नुहुन्छ– फेरि सतोप्रधान बन्नु छ, त्यसैले आफ्नो बुद्धिलाई बाबा सँग लगाऊ। अब फर्केर घर जानु छ, अरू कसैलाई पनि थाहा छैन– हामीलाई फर्केर घर जानु छ। अरू कोही पनि छैन, जसलाई म बाबालाई याद गर भन्ने निर्देशन मिलोस्। कति सहज कुरा सम्झाउनु हुन्छ। केवल बाबालाई याद गरेमा तिमी विकर्म विनाश हुन्छ, अरू कसैले पनि यसरी सम्झाउन सक्दैन। बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। जसमा प्रवेश गर्नु भएको छ, उनले पनि सुन्छन्। पतितबाट पावन बन्ने र त्यसमा चल्ने सबै भन्दा राम्रो मत बाबाले दिनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ– मीठे बच्चे, तिमी नै सतोप्रधान थियौं, अब फेरि बन्नु छ। तिमी नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं, फेरि ८४ जन्म भोगेर कौडी जस्तै बनेका छौं। तिमी हीरा जस्तै थियौं, अब फेरि बन्नु छ। बाबा धेरै साधारण कुरा सुनाउनु हुन्छ– आफूलाई आत्मा सम्झ। आत्माहरुलाई नै फर्केर जानु छ, शरीर त जाँदै। बाबाको पासमा खुशी सँग जानु छ। बाबाले जुन श्रीमत् दिनु हुन्छ, त्यसैबाट तिमी श्रेष्ठ बन्छौं। पवित्र आत्माहरु मूलवतनमा गएर फेरि आउँछन्, त्यसपछि नयाँ शरीर लिन्छन्। यो त निश्चय छ नि, त्यसैले त्यही लगन लागिरहोस्। दैवी गुण धारण गरेमा धेरै फाइदा हुन्छ। जुन विद्यार्थी पढाइमा राम्रो छ, उसले नै उच्च पद प्राप्त गर्छ। यो पनि पढाइ हो। तिमी कल्प-कल्प यसरी नै पढ्छौं। बाबाले पनि कल्प-कल्प यसरी नै पढाउनु हुन्छ। जुन समय बित्यो, त्यो ड्रामा। ड्रामा अनुसार नै बाबाको र बच्चाहरुको अभिनय चल्छ। बाबाले त राय ठीक दिनु हुन्छ नि। बच्चाहरुले भन्छन्– बाबा हामी हजुरलाई घरी-घरी बिर्सन्छौं। यही त मायाको तुफान हो। मायाले दियोलाई निभाइदिन्छ। बाबालाई शमा (महाज्योति) पनि भनिन्छ, सर्वशक्तिमान अधिकारी पनि भनिन्छ। जति पनि वेद शास्त्रहरु छन्, सबैको सार बताउनु हुन्छ। उहाँ ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। यी ब्रह्मा बाबा पनि भन्छन्– म बच्चाहरुलाई सम्झाउँछु। बाबा भन्नुहुन्छ– तिमी बच्चाहरुलाई सम्झाउँछु। त्यसमा यी ब्रह्मा पनि आउँछन्। यसमा अलमलिने कुरै छैन। यो हो धेरै सहज राजयोग। तिमी राजऋषि हो, ऋषि पवित्र आत्मालाई भनिन्छ। तिमी जस्तो ऋषि त अरू कोही हुन सक्दैन। आत्मालाई नै ऋषि भनिन्छ। शरीरलाई भनिदैन। आत्मा हो ऋषि। राजऋषि। राज्य कसबाट लिन्छौं? बाबाबाट। तिमी बच्चाहरुलाई कति खुशी रहनु पर्छ। हामी शिवबाबाबाट राज्य भाग्य लिइरहेका छौं। बाबाले स्मृति दिलाउनु भएको छ– तिमी विश्वको मालिक थियौं, फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै तल आएका हो। देवताहरुका पनि चित्र छन्। मानिसहरुले सम्झन्छन्– उहाँ ज्योति, ज्योतिमा समाहित हुनुभयो। अब बाबाले सम्झाउनु भएको छ– एकजना पनि ज्योति, ज्योतिमा समाहित हुँदैन। कसैले पनि मुक्ति जीवनमुक्ति प्राप्त गर्न सक्दैन। त्यसैले सारा दिन बच्चाहरुको विचार चल्नु पर्छ। जति यादमा रहन्छौं, त्यति खुशी हुन्छ। पढाइ पढाउनेवाला हेर को हुनु हुन्छ!

कृष्णलाई लर्ड (स्वामी) कृष्ण पनि भन्छन्। भगवानलाई कहिल्यै लर्ड भनिदैन। उहाँलाई परमपिता भन्ने गर्छन्। उहाँ हुनु हुन्छ स्वर्गका रचयिता, गड फादर। तिमीलाई अब दिलमा लागेको छ– उहाँ नै स्वर्ग रच्ने गड फादरले स्वर्ग अर्थात् दैवी राजधानी स्थापना गरिरहनु भएको छ। सत्ययुगमा अन्य कुनै धर्म हुँदैन। चित्र पनि देवताहरुका

छन्, त्यसलाई नै आदि सनातन देवी-देवता भनिन्छ। उनीहरू विश्वको मालिक थिए। उनलाई भनिन्छ सत्ययुगी, तिमी हौं संगमयुगी। तिमीलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई सदाचारी बनाउनु हुन्छ। तिमी श्रेष्ठ बन्दै गइरहेका छौ। विकारीलाई दुराचारी भनिन्छ। यी देवताहरू पवित्र थिए। लाइट पनि पवित्रताको देखाएका छन्। अनराइटियस मतलब एक कदम पनि राइट छैन। शिवालयबाट उत्रेर वेश्यालयमा आउँछन्। यो कुरा नयाँ कसैले बुझ्दैनन्, जबसम्म तिमीले उनलाई उहाँ स्वर्गका रचयिता बाबा हुनु हुन्छ भनी परिचय राम्रो सँग दिँदैनौ। हेवन र हेल दुवै अक्षर छन्। सुख र दुःख, स्वर्ग र नर्क। तिमीलाई थाहा छ- पहिले सुख थियो, अहिले दुःख छ, फेरि बाबा आएर सुख दिनु हुन्छ। अब दुःखको समय समाप्त हुँदैछ। बाबा बच्चाहरूको लागि सुखको सौगात लिएर आउनु हुन्छ। सबैलाई सुख दिनु हुन्छ त्यसैले सबै उहाँको प्रार्थना गर्छन्। संन्यासी, उदासीले पनि तपस्या गर्छन्। उनलाई पनि कुनै न कुनै आश अवश्य रहन्छ। सत्ययुगमा यस्तो कुनै कुरा हुँदैन। त्यहाँ अरु कुनै धर्मका हुँदैनन्। तिमी त अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, नयाँ दुनियाँमा जानको लागि। जान्दछौ- त्यो हो सुखधाम, त्यो हो शान्तिधाम, यो हो दुःखधाम। तिमी अहिले संगममा छौ, उत्तम पुरुष बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। पुरुषार्थ धेरै राम्रो सँग गर्नु छ। पढाइ सँग कहिल्यै पनि असन्तुष्ट हुनु छैन। कसै सँग मन मिलेन भने पनि पढाइ छोड्नु हुँदैन। पढाइ सँग लडाइँ-झगडाको कुनै सम्बन्ध छैन। पढ्यौं लेख्यौं भने बन्छौ नवाब... लडाइँ-झगडा गरिरह्यौं भने नवाब कसरी बन्न सक्छौ। फेरि तमोप्रधान चालचलन हुन्छ। हरेकलाई आफ्नो उन्नतिको ख्याल हुनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू! बाबालाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुन्छ र दैवीगुण पनि धारण हुन्छ। यदि लक्ष्मी-नारायण जस्तै बन्नु छ भने बाबाले नै उनलाई यस्तो बनाउनु भएको हो। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी नै राज्य गर्थ्यौ। अब फेरि तिमीलाई नै बन्नु छ। राजयोग बाबाले संगमयुगमा नै सिकाउनु हुन्छ। तिमी कल्प-कल्प यस्तो बन्छौ। यस्तो होइन, सदैव कलियुग नै चलिरहन्छ। कलियुगपछि सत्ययुग... यो चक्र घुम्छ अवश्य। सत्ययुगमा मानिसहरू कम थिए, अब फेरि अवश्य कम हुनु पर्ने हुन्छ। यो त सजिलै बुझ्ने कुरा हो। बितेको कहानी सुनाउँछु। छोटो कहानी छ। वास्तवमा छ लामो, तर बुझ्नेलाई छोटो छ। ८४ जन्मको रहस्य हो। तिमीलाई पनि पहिला थाहा थिएन, अब तिमीले सम्झन्छौ- म पढिरहेको छु। यो हो संगमयुगको पढाइ। अब ड्रामाको चक्र घुमेर आइपुगेको छ, फेरि सत्ययुग देखि लिएर सुरु हुन्छ। यस पुरानो सृष्टिलाई बदल्नु छ। कलियुगी जंगलको विनाश हुन्छ, फेरि सत्ययुगी फूलहरूको बगैँचा हुन्छ। फूल दैवी गुण भएकालाई भनिन्छ। काँडा आसुरी गुण भएकालाई भनिन्छ। आफूलाई हेर्नु छ- म भित्र कुनै अवगुण त छैन? अहिले हामी देवता बन्ने लायक बनिरहेका छौं त्यसैले दैवी गुण अवश्य धारण गर्नु पर्छ। बाबा टिचर सतगुरु बनेर आउनु हुन्छ, त्यसैले चालचलन अवश्य सुधारनु पर्ने हुन्छ। मानिसहरू भन्छन्- सबैको चालचलन खराब छ। तर राम्रो चलन भएको कसलाई भनिन्छ- यो पनि जानेका छैनन्। तिमी सम्झाउन सक्छौ- यी देवताहरूको चलन राम्रो थियो। यिनीहरूले कसैलाई पनि दुःख दिँदैनथे। कसैको चालचलन राम्रो छ भने भन्छन्- यो त देवता जस्तै छ, यसको बोली कति मीठो छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई देवता बनाउँछु, त्यसैले तिमीलाई धेरै मीठो बन्नु पर्ने हुन्छ। दैवी गुण धारण गर्नु छ। जो जस्तो छ, त्यस्तै नै बनाउँछ। तिमीहरू सबै टिचर बन्नु छ। टिचरका बच्चाहरू टिचर। तिमी त पाण्डव सेना हौं नि। पण्डाहरूको काम हो सबैलाई बाटो बताउनु। दैवी गुण धारण गर्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा पनि रहनु छ। घरमा पनि सेवा गर्न सक्छौ। जो आउँछन् पढाइरहने छौ। यस्ता धेरै छन् जसले आफ्नो घरमा गीता पाठशाला खोलेर धेरैको सेवा गरिरहन्छन्। यस्तो होइन, यहाँ आएर रहनु छ। कन्याहरूको लागि त धेरै सहज छ। एक-दुई महिना चक्कर लगायो फेरि घर गयो। घरको संन्यास त गर्नु छैन। तिमीलाई घरबाट बोलाएमा जान सक्छौ, तिमीलाई मनाही छैन। यसमा कुनै नोकसान हुने कुरा छैन, झन उमङ्ग आउँछ- म पनि अब होशियार भएको छु, घरका परिवारहरूलाई आफू समान बनाएर साथमा लैजान्छु। यस्ता धेरै छन् जसले घरमा रहेर पनि सेवा गर्छन्, त्यसैले होशियार हुन्छन्।

बाबा मुख्य कुरा सम्झाउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर म बाबालाई याद गर। आफ्नो उन्नति गर्नु छ। घरमा रहनेहरूको यहाँ बस्नेको भन्दा पनि राम्रो उन्नति हुन सक्छ। तिमीलाई पनि घर नजाऊ भनेर कहिल्यै मनाही गरिदैन। उनीहरूको पनि कल्याण गर्नु छ। जसलाई कल्याण गर्ने बानी पर्छ, ऊ त्यसै रहन सक्दैन। ज्ञान र योग पूरा छ भने कसैले पनि बेइज्जती गर्न सक्दैन। योग छैन भने मायाले पनि थप्पड लगाउँछ। त्यसैले घर-गृहस्थमा रहेर पनि कमल फूल समान पवित्र अवश्य बन्नु छ। बाबा त स्वतन्त्रता दिनु हुन्छ, ठिक छ घरमा पनि रहन सक्छौ। सबै यहाँ आएर कसरी रहन्छन्। जति आउँछन् उनको लागि त्यति घर आदि बनाउनु पर्ने हुन्छ। कल्प पहिले जे जस्तो भएको थियो त्यही दोहोरिन्छ। बच्चाहरूको वृद्धि भइरहन्छ। ड्रामा विना केही हुँदैन। यो जो

लडाई आदि लाग्छन्- यति मनुष्य आदि मर्छन्, यी सबै ड्रामामा निश्चित छ। जे बित्यो, त्यो फेरि दोहोरिन्छ। जो कल्प पहिले सम्झाएको थिएँ, त्यही अहिले पनि सम्झाउँछु। मानिसहरूले जे सोचे पनि मैले त्यही पार्ट खेल्छु, जुन मेरो निश्चित भएको छ। ड्रामामा धेरै-थोरै हुनै सक्दैन। जसले कल्प पहिले पढेको थियो, उसले नै पढ्नेछ। हरेकको चालचलनबाटै साक्षात्कार भइरहन्छ। यसले के पढ्छ, के पढ पाउँछ। राम्रो सेवा गर्छ, मानौं अचानक दुर्घटना भयो भने गएर राम्रो कुलमा जन्म लिन्छ। धेरै सुखी रहन्छ। जति सुख धेरैलाई दिइन्छ, त्यति मिल्छ। यो कमाई कहिल्यै जाँदैन। सत्ययुगमा त जहाँ जिते त्यहाँ जन्म हुन्छ। धेरैलाई सुख दिएको छ भने गोल्डन स्पुन इन द माउथ मिल्छ। त्यो भन्दा कम छ भने सिल्भर, त्यो भन्दा पनि कम भएमा तामाको मिल्छ। समझमा त आउँछ नि। हाम्रो कति योग छ, राजा, रानी, प्रजा सबै बन्नेहरू छन्। राम्रो सँग पढ्दैन, दैवीगुण धारण गर्दैन भने पद कम हुन्छ। राम्रो र नराम्रो कर्म अवश्य सामुन्ने आउँछ। आत्मालाई थाहा हुन्छ, मैले कहाँसम्म सेवा गरेको छु? यदि शरीर छुटिहाल्यो भने के पढ पाउँछु! अहिले तिमी पढेर सुधिरहेका छौ। कसैको बिग्रिन्छ भने भनिन्छ उसको तकदिरमा छैन। बाबाले त कति उँच बनाउनु हुन्छ। साँईको (मालिकको) घरबाट कोही खाली नजाऊन्। अहिले साँई तिमी सामुन्ने हुनु हुन्छ। कसैलाई पनि तिमीले दुई अक्षर सुनायौ भने ऊ पनि प्रजामा आउँछ अवश्य। देवी-देवता धर्मका अझैसम्म पनि आइरहन्छन्। तर अहिले पतित भएकाले आफूलाई हिन्दू कहलाउँछन्। तिमी बुद्धिमा यो ज्ञान यस्तो छ, जस्तो बाबाको पासमा छ। बाबा ज्ञानसागर हुनु हुन्छ। बताउनु हुन्छ- यो इतिहास-भूगोल कसरी दोहोरिन्छ। शिक्षकले पनि विद्यार्थीको पढाइलाई जान्न सक्छ- यो कति नम्बरमा पास हुन्छ। हरेकले स्वयं पनि जान्न सक्छन्। कोही दैवी गुणहरूमा कच्चा छन्, कोही योगमा कच्चा छन्, कोही ज्ञानमा कच्चा छन्। कच्चा सुन भएकाले फेल हुन्छन्। यस्तो पनि होइन, आज कच्चा छन्, भोलि पक्का हुन सक्दैनन्। फड्को मार्न सक्छन्। स्वयं पनि महसुस गर्छन्- म जहाँ तहाँबाट फेल हुँदै आएको छु। फलाना म भन्दा होशियार छ। सिकेर होशियार पनि हुन सक्छन्। यदि देह-अभिमान छ भने के सिकेछ? म आत्मा हुँ- यो त एकदम पक्का गर। बाबाले स्मृति दिलाउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुन्छ, फेरि दैवीगुण पनि धारण हुन्छ। आफ्नो नाडी (अवस्था) हेर्नु पर्छ- म कहाँसम्म लायक बनेको छु?

तिमी अहिले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान लिइरहेका छौ। यो राजयोगको ज्ञान बाबा बाहेक कसैले सिकाउन सक्दैन। बच्चाहरूले पनि सिक्दै जान्छन्। बच्चाहरूले सोध्छन्- हाम्रो कुलका ब्राह्मण कति छन्? यो पूरा थाहा कसरी हुन सक्छ। आउने जाने गरिरहन्छन्। अहिले नयाँ-नयाँ पनि निकलिरहेका छन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो दैवी चालचलन बनाउनु छ, दैवी गुण धारण गरेर आफ्नो अनि सबैको कल्याण गर्नु छ। सबैलाई सुख दिनु छ।

२) सतोप्रधान बन्नको लागि बुद्धि एक बाबा सँग लगाउनु छ। बुद्धिलाई भड्काउनु हुँदैन। बाबा समान टिचर बनेर सबैलाई सही मार्ग बताउनु छ।

वरदान:- खुसीको खजानाबाट सम्पन्न बनेर दुःखी आत्माहरूलाई खुसीको दान दिने पुण्य आत्मा भव यस समय दुनियाँमा हर समय दुःख छ र तिमी पासमा हर समय खुसी छ। त्यसैले दुःखी आत्माहरूलाई खुसी दिनु- यो सबै भन्दा ठूलो पुण्य हो। दुनियाँ खुसीको लागि कति समय, सम्पत्ति खर्च गर्छन्, तिमीलाई सहज खुसीको खजाना मिलेको छ। अब केवल जे मिलेको छ त्यसलाई बाँड्दै जाऊ। बाँड्नु अर्थात् बढ्नु। जो पनि सम्पर्कमा आउँछ, उसले अनुभव गरौस्- यिनलाई कुनै श्रेष्ठ प्राप्ति भएको छ जसले गर्दा यी खुसी छन्।

स्लोगन:- अनुभवी आत्माले कहिल्यै पनि कुनै कुराबाट धोका खान सक्दैन, ऊ सदा विजयी रहन्छ।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थः –

ब्रह्मा बाबा समान आफ्नो स्थितिलाई अचल अडोल बनाउनको लागि कुनै पनि वातावरणमा, वायुमण्डलमा रहँदा हरेकको विचारलाई सम्मान देऊ। कहिल्यै कसैको विचार सुनेर दुविधामा पर्नु छैन किनकि जो निमित्त बनेका छन्, ती अनुभवी भइसकेका छन्। यदि उनीहरूको कुनै डाइरेक्शन स्पष्ट हुँदैन भने पनि हलचलमा नआऊ। धैर्य भएर भन यसलाई बुझ्ने कोसिस गर्छु, तब स्थिति एकरस अचल, अडोल रहन्छ।